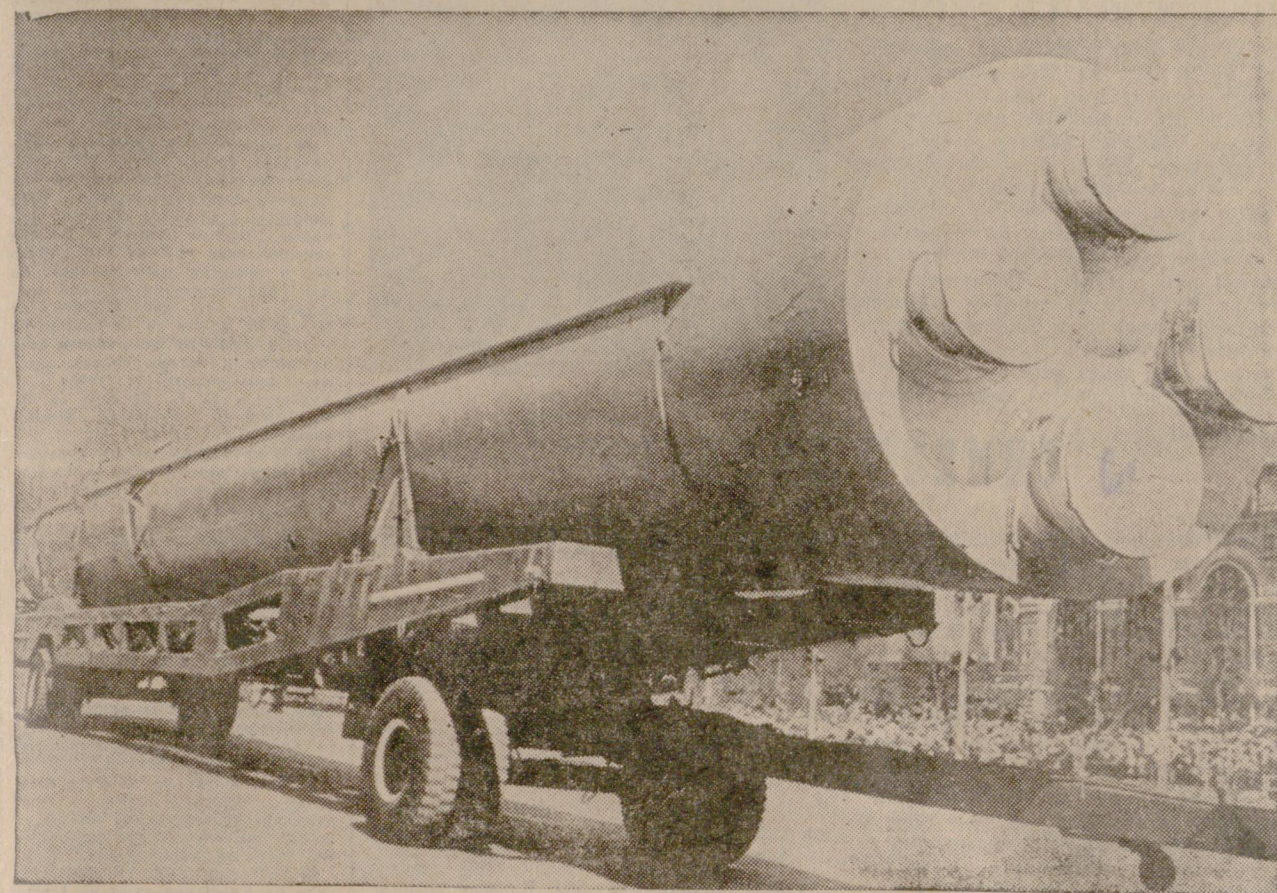

Търново

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ЧЕТВЪРТЪК, 22 ФЕВРУАРИ 1968 г.

ГОДИНА XXV • БРОЙ 23 (2370) • ЦЕНА 2 ст.

ГЛОБАЛНИ РАКЕТИ, ЗА КОИТО НЕ СЪЩЕСТВУВАТ ГРАНИЦИ НА ДАЛЕЧИНА НА ПОЛЕТА И КОИТО СА СПОСОБНИ ДА „ДОСТИГНАТ“ ПРОТИВНИКА, В КОЯТО И ДА Е ТОЧКА НА ЗЕМНОТО КЪЛЪБО.

50
ГОДИНИ

СТРАЖ НА МИРА И СОЦИАЛИЗМА

Генерал-майор
Цаню БАКАЛОВ

Утре народите на великия Съветски съюз, на социалистическите страни, а заедно с тях и цялото прогресивно човечество, ще чествуват 50-годишния юбилей на легендарната Съветска армия.

Родена в огъня на Великата октомврийска революция, в полувек-ковната си история тя не е един път водила героични битки в защита на безсмъртното дело на Октомври.

Първите отряди от новосъздадената Червена армия влязоха в сражение с редовните германски войски и с изключителен героизъм отбиха натиска на врага при Нарва и Псков. В памет на това, 23 февруари всяка година се чества като Ден на Съветската армия и Военноморския флот. Ръководена от партията на комунистите, младата Червена армия очисти страната от пълчищата на интервентите, разгроми контрреволюционните, с което осигури първата победа на социализма против силите на капитализма.

След спечелената историческа победа, съветският народ разгърна мирно стопанско строителство, но той нито за миг не отслаби своето внимание към своята армия и флот, към укрепването на тяхната бойна мощ.

Социално-икономическите завоевания на предвоенните петилетки и идейно-политическото единство на съветския народ, изковащо в хода на изграждането на социализма поставиха основите на победата, която Съветският съюз спечели във Великата отечествена война.

Започналата на 22 юни 1941 година война, която германската фашистка натрапи на съветската страна, беше най-голямото състъпване на социализма с ударните сили на империализма. Краят на войната показа, че в света няма такива сили, които могат да поставят на колена народ и армия, верни на марксизма-ленинизма. Безпределната вярогност към комунистическите идеали и пламенният патриотизъм и интернационализъм бяха неизчерпаем източник на мъжество и издръжливост, на масов героизъм на войните и на тружениците на съветския тил. Извършеният от съветския народ подвиг няма равен на себе си. Човечеството никога няма да забрави това, което Съветската армия направи за възтържествуването на мира в целия свят.

Верен на идеите на Ленин, Съветският съюз, заедно с другите социалистически страни, води активна борба за намаляване на международното напрежение и укрепване на световния мир, за създаване на такива условия в международния живот, при които всеки народ ще може свободно да се развива по пътя на националния и социален прогрес.

Отчитайки обаче изостреното международно напрежение и нараствалата военна опасност от страна на империалистическата реакция, КПСС постоянно полага грижи за по-нататъшното укрепване на отбранителната способност на страната. Съветските въоръжени сили сега са снабдени с най-нови средства за автоматизация и механизация на процесите за управление на военната техника и бойните действия на войските — електронноизчислителни устройства и машини от различен тип и назначение, както и със съвършена радиоелектронна апаратура. Създадени бяха нов вид въоръжени сили — ракетни войски със стратегическо назначение. Те са снабдени с принципно нови видове оръжия и бойна техника, представляваща мощен комплекс от разнообразни стратегически средства за борба. Ракетните войски са способни да пренасят свръхмощни ядрени заряди и да ги стоварват във всяка точка на земното кълбо. Това и наличието на глобални, междуконтинентални, орбитални и др. стратегически ракети постави на преоценка значението на империалистическите бази, разположени по цялото земно кълбо. Сега няма такава база, която може да се спаси от възмездие, ако империалистите се опитат да я използват против СССР и другите социалистически страни.

Комунистическата партия на Съветския съюз и съветското правителство полагат непрестанни грижи за развитието и усъвършенстването на всички видове и родове въоръжени сили. Съвременната моторострелкова дивизия на пример превъзхожда дивизията от 1939 г. по танкове — 16 пъти, по бронетранспорти — 37 пъти, по автоматично оръжие — 13 пъти, по средства за свързка — 5 пъти.

Енерговъоръжеността на подобно съединение за същото време се увеличи (пресметнато на един човек) от 3 на 30 конски сили.

Ракетите на сухопътните войски със своите удари са способни да унищожат с ядрено оръжие живата сила и бойната техника на противника в цялата дълбочина на неговото оперативно построение.

Съвременните съветски танкове притежават мощна бронева защита и висока проходимост, което им позволява да нанасят удари на голяма дълбочина. Те могат да противостоят на ядрените удари на противника, успешно да преоделят зоните на радиоактивност заразяване и полосо със силни разрушения.

В Съветския съюз за кратък период от време бяха създадени модерен океански флот, който напълно отговаря на изискванията на ракетно-ядрениата война. Сега в състава на флота влизат подводници-ракетоносци с атомни двигатели, ракетни надводни кораби, морска ракетноносна авиация, високоподвижна морска пехота и брегови ракетни войски.

Но половинвековната история показва, че едно от най-важните условия за висока бойна готовност на войските е наличието на добре обучени военни кадри. Такива обучени възрастни в следвоенните години. Докато през 1940 година офицерите с висше образование бяха 7 на сто, сега те са 25 на сто, а в отделни родове войски много повече. Всички офицери от подводниците имат висше образование. Повече от 90 на сто от офицерите са членове на Партията и Комсомола.

Съществени изменения настъпиха и във военния състав. Съветската армия е несъкрушима интернационална сила. Заедно с армията на другите социалистически страни, тя е верен страж и защитник на социалистическата система. Чествуването на нейната 50-годишнина в нашата родина, което съвпада с отпразнуването на 90-годишнината от Освобождението ни, има дълбок смисъл. То е израз на голямата ни общ и признателност към братята-освободители. В дните на 50-годишния юбилей, заедно с целия български народ, и ние, войните, изпращаме на своите братя по оръжие наши бойни поздрав.

ЩЕ БЪДЕ ОБНОВЕН ЗАВОД „ПЪРВИ МАЙ“

Завод „Първи май“ в Поаски Тръмбеш е единственият у нас производител на машини и съоръжения за животновъдните ферми. Продукцията му намира все по-голям пазар.

За да се създадат по-добри условия за продукция на равнището на съвременните машиностроители, заводът ще бъде изцяло обновен. Подготвят се работи за завършени и в най-близко време предстои полагане основите на новите производствени и административни сгради. Главният корпус ще заеме площ от 7500 кв. метра. Предвижда се съвременна организация на управление и производство.

Проектите са изработени от „Машелектропроект“ в София. Проектната стойност на бъдещия обновен завод ще надвишава 4 000 000 лева. Предвидено е завършването му да стане през 1970 година.

А. Георгиев

Дневни * Вести

СРЕЩИ със своите избиратели има народният представител, членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Йордан Костов. На 20 т. м. той беше в Асеново, а снощи — в Кесарево, където говори по задачите и народностопанския план за 1968 година.

ЗАПОЧНА работата тридневен политически курс с активна на Окръжната земеделска дружба. В семинара участвуват над 140 души. Привлечени са висококвалифицирани лектори.

ГОДИШНО-ОТЧЕТНО събрание на ДСО „Сортови семена“ — клон Велико Търново, се състоя на 20 февруари. Бяха отчетени добри производствени показатели и резултатите от съревнованието между агроучастниците в клона и между русенския и великотърновския клонове. Първенци са великотърновци.

СЕМИНАРЪТ с дружинните ръководители от окръга оня ден има поредната си сбирка, като се занимава основно с подготовката на окръжната пионерска организация за операция „Българска слава“.

ВТОРАТА самостоятелна художествена изложба на Петранка Кац беше открита на 20 февруари в изложбения салон на групата на СВХ на ул. „Г. Димитров“ във Велико Търново.

ЗА КРЕПКИ ДРУЖБЕНИ ОРГАНИЗАЦИИ, ЗА АКТИВНА И ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНАТА ЗЕМЕДЕЛСКА ДРУЖБА

На разширен пленум, който се състоя зачера във Велико Търново, Окръжната земеделска дружба постави отново на задълбочен и критичен анализ своята дейност. Главната тема на пленума беше организационното и политическото състояние на земеделските дружби в окръга и за дачите за повишаване рентабилността на селскостопанското производство. Гост на пленума бе и членът на Управителния съвет на БЗНС и златен орден „Селскостопански“ при Постоянното присъствие на Алексис Иванов.

В доклада, изнесен от председателя на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, се прави преглед на творческия път на БЗНС през различните етапи на социалистическото развитие на страната. Може с радост да се отчете, каза той, че лозунгът, който Тридесетият конгрес на БЗНС постави — „Всеки сдружен земеделец — активен борец за повече и по-евтина продукция“, е вече дело. Деветият конгрес на Партията и 31-ият конгрес на БЗНС обаче поставиха нови, още по-големи и отговорни задачи пред комунистите и сдружените земеделци, които се погледнаха в дъното на чашата. През 1967 г. сдружените земеделци от кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръга произведоха обща продукция за 25 000 000 лв., от която 1 000 000 е надплатована. Само бригадата-първенец в ТКЗС — Полски Сеновец, ръководена от сдружения земеделец Илия Станчев, произведе обща продукция за 700 000 лв., от които 100 000 лв. са надплатована продукция.

Особено внимание в доклада бе отделено на работата на бригадите и звената за комплексна механизация, в които участвуват над 400 съюзни члена, а от тях — 70 са механизатори. През нас

тойщата година те ще обработят над 80 000 дка култури. Със същото внимание и загриженост се поддържа обаче, че на непрекъснатия ръст на добивите, на животинската продукция не отговаря подобен ръст на пентабилността, че все още отделни култури, дори и отделни отрасли в селското стопанство са губещи.

Там, където организаторската и политическата дейност на дружбените организации е на равнището на стоицистични задачи, губави те резултати са налице и обрат по. Особено дебело бе подчертан необходимостта от пълното укрепване на дружбените организации, за провеждането на системна и задълбочена идейно-политическа работа сред дружбените членове. Непрекъснато да се увеличават техните общи, специални и особено политически знания. Сдруженият земеделец да работи непрекъснато над себе си, да се учи, неговите знания и опит да бъдат на равнището на изискванията, които поставя голямата задача — повишаване рентабилността на цялата икономика.

В този дух, за още по-крепка съвместна работа между сдружените земеделци и комунисти, бяха и направени изказвания на Куман Симеонов, председател на общинското ръководство в Обелинне, на Димитър Борисов — Ресен, Недялка Топалов — Еле и на други. В своето изказване пред пленума членът на Управителния съвет на БЗНС Алексис Иванов говори за успехите на сдружените земеделци, за порасналото им майсторство и умение в селскостопанското производство; за комплексната механизация; за новите насоки и светлите перспективи на развитието на нашето селско стопанство.

Пленумът прие мероприятията.

СРАВНЕНИЕТО ПОДСКАЗВА ИСТИНАТА

Зимните дни в Самоводене също имат своето разпообразие и очарование. Достатъчно е времето да се поотпусне малко и първите, които тръгват към полето са механизаторите. Минатата седмица краткия отход, който даде зимата, те използват за почиване на блоковете и зариване на стари пътища, за подхранване на есенните посеви. Нестор Станев, Виолета Патрикова, Петър Пейков и Костядин Димов започнаха да погледят площите за пролетната сеитба и брануваха извършената през есента дълбока орна.

Но ето че зимата отново стегна полето и стъклата на прозорците с ледени си допир и пътищата към полето се затвориха за машините и неспокойните селски сърца. Студът, който прозори механизаторите от нивите, сега ги събира в ремонтната работилница или пък в курса за квалификация.

Във вторник техни гости бяха героите на социалистическия труд Тодор Колев — ръководителя на звено от бригадата за комплексна механизация на Ст. Бенков от Обединение и др. Механизаторите от Самоводене са слушали за успехите им, чели са за тях във вестниците, но като че ли най-убедително е да ги чуеш лично, да излезеш от разказа им професионалните твърдения, с които са постигнали високите добиви. Още по-вече, че пред тях са хора, оставили за няколко часа машините и работата си, само за да не откатят на поканата да споделят своя опит, не намерили време дори да свалят ватенките. Нима това не са сигурни доказателства за пълно доверие, за прогонване на съмнението за истинността на чутото. Пък и непринуденият, написан разказ на Тодор Колев налага много интересно сравнение и слушателите, поради въпроси, които след разказа и на бригадир, заваляват към гостите.

Събрали са всички механизатори от комплексните звена и техният интерес към работата на обединенските им колеги е напълно естествен и насочен да открие онова, което те са пропуснали, не са оценявали в поредицата работни, а техните съвети са преценили като важно и са го извършвали старателно. И сравнението постепенно, след всеки въпрос разкрива онези съществени „дребни“ детайли, които самоводчани са пропуснали.

ли, а гостите им съобразително са улавяли в практиката, подказвала някои написани правила.

Различията в работата не са големи — обработките са почти еднакви, но в начина на извършването им е съществена, основната причина, довели до различни резултати. Механизаторите слушат и стигат до извода, че акордно-премиалната система на заплащане, така както я прилагат в Обединение, е в основата на успехите. До голяма степен тя е стимулирала практиката и резултатен изход от много затруднения, стремейки да се извършва качествено и бързо всяка обработка, поеме нила е онези елементи в колективната работа — съзвучието, решаващ крайните резултати. Естествено различните терени условия в двете стопанства също имат своето значение, но се оказва, че в това отношение всяко от стопанствата има своите предимства.

В разговора и механизаторите от Самоводене се по-разжа съмнението, а после и убеждението, че някои въпроси и при тях могат да се решат по-добре. Не е ли по-добре наистина да се възприеме практиката на обединенчани при ремонта на машините. Механизаторите добре разбират предимството на този метод. Създадени са напълно с Тодор Колев, че който работи с машината най-добре знае къде е слабостта й място, как во трябва да се промени. Сам той не поверява машините си на никого и ги подготвя за работа с тракториста, с който съвместно работят. Ремонтът завършва на време и дори сега, когато в Самоводене в работилницата все още ремонтът не е завършен, в Обединение машините са готови.

Но, за да се премине към самостоятелен ремонт на машините, от механизаторите са нужни и съответните промени в организацията на заплащането на труда им. А сега механизаторите от Самоводене имат сериозен довод за всяко обединение, че не се включват достатъчно в ремонта — цим за всяка работа получават два лева, тогава?

И още много мисли и полезни изводи поради тази среща. Тя затвори и механизаторите убеждението, че само творческото, търсещото отношение към работата поражда успехи.

Н. ЯМБОЛИЕВА

МАРШАЛ ЧУЙКОВ ЗА ГРАЖДАНСКАТА ОТБРАНА

МОСКВА, 21 февруари (ТАСС) — „Само комплексното разрешаване на отбранителните въпроси ще позволи при една бъдеща война да се победи врагът, да се запазят жиазът на хората и материални ценности, да се гарантира оцеляването на държавата“, заявява маршал Василий Чуйков. Той подчертава, че при сегашните условия да се укрепва отбраната на страната значи, въоръжените сили да бъдат в пълна бойна готовност, да се готвят широко цялото население на страната, всички предприятия, организации, учреждения, совхоз и колхоз за защита от оръжия за масово унищожение“.

Началникът на гражданската отбрана на СССР помества статия във в. „Правда“.

„Въоръжените сили на СССР са снабдени с най-съвършена техника, пише Чуйков. Те са в постоянна бой-

на готовност. Същевременно сега е трудно да се даде пълна гаранция, че част от неприятелското оръжие за масово поражение няма да постигне целта си. Ракетно-ядрениата война, ако тя избухне по вина на агресора, ще запали границите между фронт и тил. Войната ще обхване не само въоръжените сили, но и селението на воюващите страни, тяхната икономика“.

Маршалът призовава да се подобрява постоянно организацията на подготовката на населението за защита от оръжия за масово поражение, да се засили пропагандирането на знания по гражданска отбрана.

НАКРАТКО

БИТКАТА за щателата на старата имперска столица Хюе навлезе в 22-ия си ден. Офицерите от американската пехота, които минатата седмица предказаха, че до сряда ще превземат щателата, сега мълчат — пише кореспондентът на АП.

ТОКИО — Полевите армейски болници на въоръжените сили на САЩ в Япония са препълнени с ранени, които ежедневно пристигат от Южен Виетнам. Потокът на ранени

те се засили особено през последните дни.

ТОКИО — Командуването на американската военноморска база в Япония „Покосука“ се е обърнало към японската полиция с молба да започне търсене на моряка от военноморските сили на САЩ Стивънс Ч. Купър.

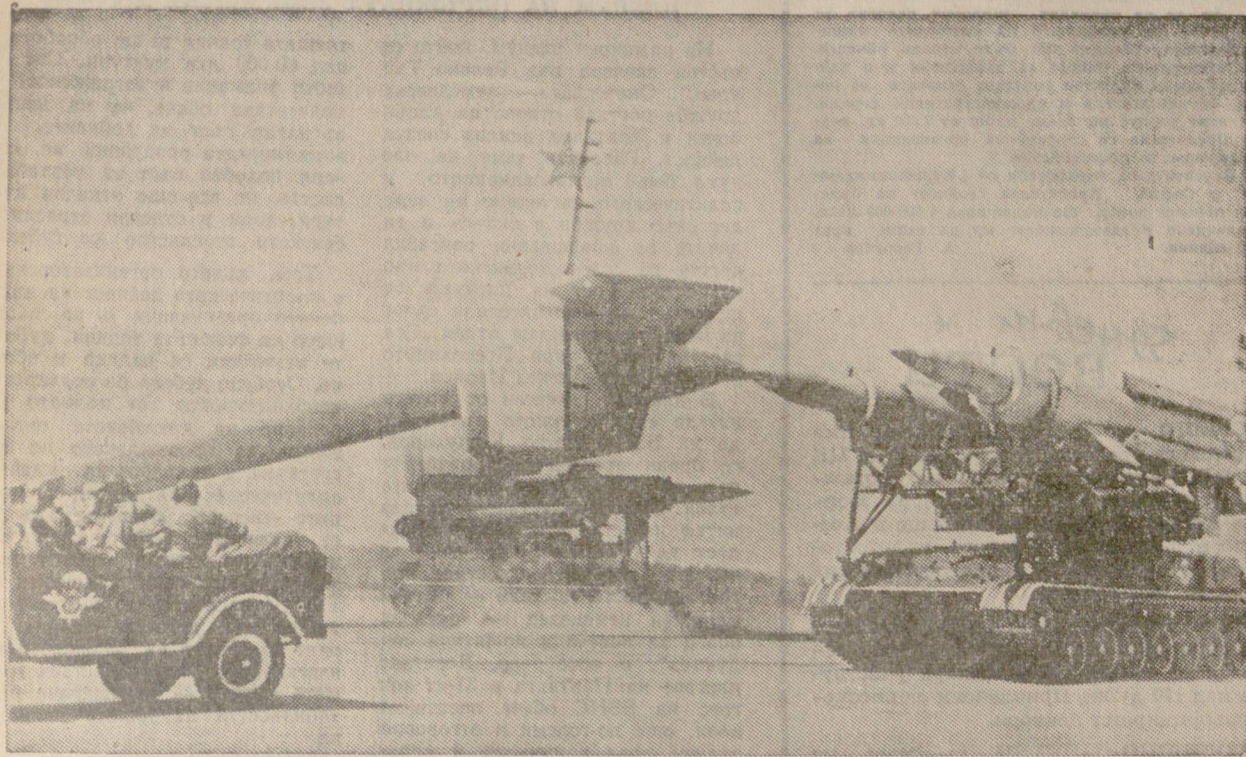
НЮ ЙОРК — Седем месеца продължава безпримерната по решителност и издръжливост на участниците стачка на 60 000 работници от медолеярната промишленост в 22 щата на САЩ. Стачниците настояват да бъдат увеличени заплатите им.

Вчера представителите на 26 профсъюза, участващи в стачката, отхвърляха предложението от правителствените посредници препоръки като незадоволителни работнически. Те заявиха, че ще продължат борбата, докато монополите не направят отстъпки на работниците от медолеярната промишленост.

В щата Флорида вече три дни стакуват 25 000 учители от държавните училища, борейки се за увеличаване на заплатите. В училищата на щата, обхващащи повече от половин милион ученици, са прекратени занятията.

ПАРИЖ — От съобщенията на осведомителните агенции се вижда, че белгийският държавен министър П. Сергес, на когото крал Боуден възложи консултивна информация на мисия, за да потърси начини за разрешаване на правителствената криза, препоръчал на краля да разпусне Парламента и да насрочи нови избори.

ЛЕГЕНДАРНА И НЕПОБЕДИМА!

Дебаркиране на десантни части от самолет „АН-22“.

ВОЕННИЯТ ГЕНИЙ НА ВОЖДА

Безсмъртният Ленин, създателят на болшевишката партия, на първата в света държава на работниците и селяните, влезе в историята и като най-великия военен деятел. Със свои трудове по военните въпроси, с практическата си дейност по ръководството на отбраната на страната той постави началото на нов етап в развитието на военната теория и практика на марксизма. И сега няма такава област на военното дело, която да не се е развивала под благотворното влияние на ленинския гений. Ленинизмът винаги е бил и си остава научната основа на политиката на КПСС във военното строителство и във всяка друга област от дейността на съветската държава.

В. И. Ленин има историческата заслуга за творческото развитие на марксистическото учение за войната и армията, за всестранното обосноваване на идеите за защита на социалистическото отечество.

Формулираната от Ленин научна система от възгледи за източниците и класовия характер на войните в съвременната епоха даде на нашата партия и на всички братски комунистически и работнически партии ключ за определяне на стратегията и тактиката по въпросите на войната, мира и революцията в различните периоди на историческото развитие.

Ленин разкри същността и огромното значение на формите и пътищата за защита на социалистическото отечество, за характера и предназначението на съветската военна организация, за необходимостта от всестранно засилване на нейната боепригодност и боеготовност. На Ленин принадлежи най-голямата заслуга за научната разработка на принципите на новата, социалистическа армия. Особено на съветските въоръжени сили той вижда в това, че те, родени от Октомврийската революция, станаха опора на съветската власт, страж на творческия труд на строителите на новото общество, на техните исторически завоевания. Съветските въоръжени сили са пропъкичати от идеологията на дружбата и братството между народите.

След победата на Октомврийската

революция в условията на Гражданска война Ленин и Партията поставиха задачата да бъде създадена армия, имаща открито класов характер и която да се състои от работници и трудещи се селяни, без да се отказват по принцип от общо въоръжаване на народа и от милиционерската система. Животът обаче показва, че в най-голяма степен на интересите за надеждно осигуряване на безопасността на съветската държава отговаря кадровата постоянна армия.

В. И. Ленин разобличи клеветата на идеолозите на империализма по адрес на въоръжените сили на съветската държава, техните фалшиви приказки за така наречения „червен милитаризъм“. По повод на буржоазните клеветнически Ленин казваше, че „те или са глупци, които не се поддават на никаква политическа оценка, или са политически мошеници“. Възгледите на „левите“ фразьори той квалифицира като „пълно скъсане с марксизма“. „Цялата наша политика и пропаганда — казваше Ленин — са насочени не към възбуждане на народите във война, а да се сложи край на войната“.

Колко злободневно звучат тези ленински думи и днес!

Животът, цялата полувековна история на съветската държава блестящо потвърдиха правилността на ленинския подход към укрепване отбраната на страната. Гений на Илч и ръководството на ленинската партия позволиха на съветския народ в най-кратък срок да направи исторически скок от изостаналостта към прогреса, да създаде действително нескършима военна сила, с чест да излезе от невиджано тежките изпитания както на Гражданската, така и на Великата отечествена война.

В. И. Ленин органически съчетава своята работа по политическо и военното ръководство. Той създаде нов стил във военно-организаторската и идеологическата работа.

Голяма е ролята на В. И. Ленин за създаване на съветска военна наука. Негова постоянна грижа беше техническото усъвършенстване на армията и на флота, подготовката и възпитанието на военните кад

ри, организирането на партийно-политическата и възпитателната работа във войската. В. И. Ленин изграждаше военното ръководство на строго научна основа. Той дълбоко вникваше във военното дело, бичувае консерватизма, изискваше рационално използване на възможности те на бързо развиващата се техника. Особено значение той придаваше на безаветно смелите, решителни действия във въоръжената борба, на умелото ефикасно да се използват нейните разнообразни форми и начини, на внимателното изучаване на противника, на неговите сили и слаби страни. Той учеше, че „най-опасно е да не дооценяваш противника и да се успокояваш, че си по-силен“.

Придавайки голямо значение на военната техника, на овладяване с всички средства и начини на въоръжената борба, В. И. Ленин подчертаваше, че силата на армията е преди всичко в нейните кадри, в хората, че върху изхода на войната решаващо влияние оказват народните маси, степента на тяхната съзнателност, самоотвержеността, активността и инициативата.

Ленинските указания за необходимостта от тясно военно единство в борбата против империализма имат изключителна актуалност и в съвременните условия. Изправени срещу огромния фронт на империалистическите държави — казваше В. И. Ленин — ние, борещите се против империализма, представяме съюз, който изисква тясна, военна сплотеност и всеки опит да бъде нарушена тази сплотеност ще бъде разглеждан като съвършено недопустимо явление, като измяна на интересите на борбата против международния империализъм. . . .

Организацията на Варшавския договор е пример за бойния съюз на социалистическите страни. Тя осъществява в живота ленинските принципи за пролетарски интернационализъм, показва поразителна необходимост от обединяване на усилията за сигурна защита на завоеванията на социализма.

Генерал-майор К. БОЧКАРЕВ
кандидат на философските науки

НАШИ ЗЕМЛЯЦИ-ЧЕРВЕНОАРМЕЙЦИ

МАРИН ПАПУРКОВ

Между многото българи, взели участие в Гражданската война в Русия, е и Марин Антонов Папурков, роден през 1900 г. в с. Мерданя. През есента на 1918 година той е приет за член на РКП (б). Още същата година е в редовете на XI таманска армия, в отряда на прославения командир Ковтюх. За неговите организаторски способности в скоро време е издигнат за политкомисар на полка, а малко по-късно за политкомисар на дивизия в Северокавказската армия.

През 1920 година по решение на Партията учи в партийната школа в гр. Ставропол, след което заема отговорна партийна работа. През 1929 година завършва историко-филологическия факултет. Работи като преподавател в гр. Анжеро-Судженск.

Трудещите се от града не са забравили името му. В чест на 50-годишнината от Великата октомврийска революция в Анжеро-Судженск е издигнат нов паметник. На него на мраморна плоча, с големи букви е написано: „Марин Антонович Папурков — син на българския народ“.

Гробът му в града е ограден от рамка, във вид на венец, изваяна от мрамор.

В навечерието на 7 ноември 1967 г. тук се състоя голям митинг. На паметника от името на жителите на града е поставен красив венец, изкован от желязо. Положени са били много венци.

Учащите се в града устройват тържествени сборове, посветени на смелия син на

България. На един от тях пионерите от 35-то училище са дали тържествено обещание, че поемат шефство над гроба на Марин Папурков.

СИМЕОН ВАНКОВ

През 1937 година в Москва умира професор Симеон Николаев Ванков. Стотници, хиляди съветски хора познават този енергичен, упорит човек, който лично по предложение на В. И. Ленин от първите дни на съветската власт работи по създаването на нейна промишленост. Той издава научни трудове във връзка с обработване на металите и по хладилна техника, отдава се безрезервно в служба на тази страна, която му е втора родина.

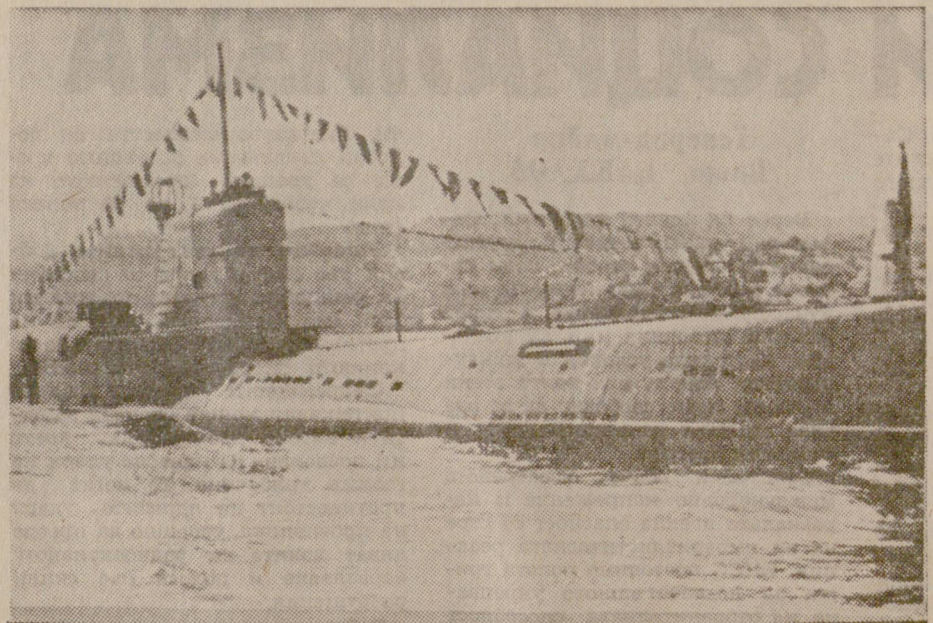
Истинската родина на Ванков е България. Роден е на 25 януари 1868 година в гр. Свинов. Единият от братята му е бил командир на отделение в четата на Хр. Ботев, другият също участник в националосвободителните борби. Родителите и братята му единодушно решават да пратят малкия Симеон да учи в Русия.

Той завършва там военно училище и вече като офицер в края на Освободителната война се заема с работа в младата

българска армия. Известно време служи във флота, укрепва Видинската крепост, изгражда арсенала в София, взема участие в борбата срещу Фердинанд и за това е принуден да емигрира в Русия. Тука постъпва в руската армия. Удостоен е със звание генерал-майор на 6 декември 1911 година.

Великата октомврийска революция го заварява на работа във военния арсенал в Москва. Ванков постъпва в редовете на Червената армия и със своите познания по военно дело е също в служба на революцията.

След стихването на боя Ванков намира пак своето място — в битката за нова социалистическа промишленост. Стотници, хиляди съветски хора познават този предан на съветския строй войн и учен и много от тях до името му прибавят свиднати за нас думи — българин.

Ракетна подводница

СПЕЦИАЛНО ЗА В. „БОРБА“

Те са хиляди! Някога победно шумяха от ветровете на революционната буря, в яростните атаки, в кръвопролитните боеве, в сраженията, а сега са реликви в Централния музей на въоръжените сили на СССР. Ако се опиташе, макар съвсем на кратко, историята на тези бойни знамена, ще се получи много томна повест за това как се е раждала, възмъжавала и завоювала велики победи Съветската армия, как са укрепвали нейните интернационални връзки и е раснал нейният авторитет по света.

Каквото е знамето, такава е епохата. Каквото е знамето, такава е историята е нейните сложни преплетени събития. Ето червените платна, остарели от дупките на куршумите и времето. Под тях преди петдесет години червеногвардейските отряди от Виборската част на Петроград поеха в бой за съветска

власт, с тях шумяха Зимния дворец, отиваха на бой срещу белогвардейците и интервентите. Не по-малко е легендарен и друг боен флаг — също с полувековна история. Работническите отряди на Москва и Петроград през годините на Гражданската война водеха жестоки боеве на бреговете на великата руска река Волга, за да предотвратят съединяването на войските на белия генерал Деникин, тръгнал от юг на запад, с войските на Колчак, тръгнал на изток. Там, на Волга, работническите дружини се сляха и се сформира 242 Волжски полк на младата Червена армия. След много години, когато хитлеристките орди се втурнаха към Москва, съветските войни още веднъж прославиха знамето на Волжския полк в боевете на знаменитото подмосковско Бородинско поле.

Не мога да се сдържа и да не разкажа забележителната съдба на още едно бойно знаме. С него са свързани и прославяли военната съдба поколения съветски хора, свързано е то с тяхната бойна слава. През есента на 1918 година киевският дърводелец Боженко от разпокъсаните партизански от

ряди сформирал полк. Нарекли го Таршчански. Знамето на този полк се развивало в десетки украински градове, освободени от интервентите — Киев, Виница, Каменец-Подолск.

В първите дни на Великата отечествена война таршчанци се сражаваха в граничната зона, водиха упорити боеве в обкръжение пред стените на столицата на Съветска Украйна. Виха се до последния човек. Под куртката до гърдите си знамето на полка изнесе капитан Брусин, който получи за войнишки си подвиг висока награда. . . . Сто дни и нощи полкът беше при отбраната на Сталинград, в самия пъкъл — на те риторичата за завод „Червеният октомври“ и „Барикадите“. Тука полкът се превърна в 240 стрелкови гвардейски, а неговото бойно знаме беше украсено с образа на Ленин. Възхилявани от този образ, неговите бойци преминаха с освободителни боеве цяла Украйна. Полша, щурмуваха в Берлин жестоко отбраняващата имперска канцелария. През този огнен път бойният флаг на полка се украси с два ордена „Червено знаме“.

Знамето на таршчанци като реликва беше носено на парада

в чест на 50-годишнината на съветската власт.

Сега, когато лича тия редове, знамето на 240 гвардейски стрелкови полк се намира в Берлин на изложба, посветена на славните победи на Съветската армия, благодарение на които в ГДР възтържествува властта на работниците и селяните, роди се и укрепна цялата система на социалистическите държави. В това време, когато германските работници и селяни се запознават с реликвите на славата на съветските войни, посетителите на музея в Москва с голям интерес разглеждат подаръците, получени от много страни в знак на признателност и любов към съветските въоръжени сили.

Това са символи на интернационализма. Те са много. Особено се запомнят знамената-подаръци. Тука е червеният флаг, издигнат над освободена Варшава, и благодарствените знамена от народите на Югославия, Чехославания, Унгария, освободени от съветските войски от фашистко нго. Сред тях се открояват знамената, получени от България. Някои български реликви имат неповторима история. Ето знамето на органи-

зирането на партийно-политическата и възпитателната работа във войската. В. И. Ленин изграждаше военното ръководство на строго научна основа. Той дълбоко вникваше във военното дело, бичувае консерватизма, изискваше рационално използване на възможности те на бързо развиващата се техника. Особено значение той придаваше на безаветно смелите, решителни действия във въоръжената борба, на умелото ефикасно да се използват нейните разнообразни форми и начини, на внимателното изучаване на противника, на неговите сили и слаби страни. Той учеше, че „най-опасно е да не дооценяваш противника и да се успокояваш, че си по-силен“.

Придавайки голямо значение на военната техника, на овладяване с всички средства и начини на въоръжената борба, В. И. Ленин подчертаваше, че силата на армията е преди всичко в нейните кадри, в хората, че върху изхода на войната решаващо влияние оказват народните маси, степента на тяхната съзнателност, самоотвержеността, активността и инициативата.

Ленинските указания за необходимостта от тясно военно единство в борбата против империализма имат изключителна актуалност и в съвременните условия. Изправени срещу огромния фронт на империалистическите държави — казваше В. И. Ленин — ние, борещите се против империализма, представяме съюз, който изисква тясна, военна сплотеност и всеки опит да бъде нарушена тази сплотеност ще бъде разглеждан като съвършено недопустимо явление, като измяна на интересите на борбата против международния империализъм. . . .

Организацията на Варшавския договор е пример за бойния съюз на социалистическите страни. Тя осъществява в живота ленинските принципи за пролетарски интернационализъм, показва поразителна необходимост от обединяване на усилията за сигурна защита на завоеванията на социализма.

ЦИФРИ И ФАКТИ

В края на 1917 и началото на 1918 година беше извършена огромна работа за създаване на армия на социалистическата държава. Въпросът за това широко се обсъждаше в партийните организации, във фабричните и заводите, във военните и във войнишката секция на Третия всеруски конгрес на съветите. Изработеният в процеса на обсъждането проект на декрета за създаване на Червена армия беше окончателно редактиран от В. И. Ленин и приет от Съвета на народните комисари на 15 (28) януари 1918 г. На 11 февруари 1918 г. Съветът на народните комисари прие декрет за организиране на работническо-селянски червен флот.

В резултат на огромната организаторска дейност на болшевишката партия съветската държава успя в хода на Гражданската война да създаде работническо-селянска армия с обща численост пет милиона и триса хиляди души.

В края на Гражданската война в армията се намираха триста хиляди комунисти, т. е. половината от целия състав на партията. В борбата с интервентите и белогвардейците отблъдна живота си петдесет хиляди комунисти.

За героизъм, проявен в Гражданската война, повече от петнадесет хиляди червеноармейци, командири и политработници бяха удостоени с правителствени награди — ордени „Червено знаме“ и почетни революционни ордена. Петдесет хиляди души получиха по две правителствени награди, петдесет и пет военачалника от Червената армия са наградени три пъти, а десет от най-смелите бяха удостоени с четири ордена. Дванадесет от най-прославените герои С. М. Будяни и И. С. Кутяков са наградени с по пет ордена „Червено знаме“.

С преминаването на страната към мирно строителство съветската държава планомерно съкрати кадрата численост на Червената армия — а нейните редове към 1924 година се намалиха 562 000 войни. От 1924 г. до 1929 г. се направи съществено преустройство на Червената армия, наляла в историята като военна реформа. Наред с кадровите части съществуваша и милиционерски териториални формирования.

На 18 септември 1925 година беше приет закон за въвеждане на военна служба. Той определяше стро го класов принцип за комплектуване на армията.

В годините на първите петилетки Червената армия и флот бяха превърнени във основа на новите достижения на науката и техниката за това време.

Във въоръжените сили на Съветския съюз на 1 януари 1941 година достигнаше четвърти милиона двеста и седем хиляди души.

През годините на мирното строителство империалистите не оставяха съветската страна спокойна. Мъжествената съпротива на войните в Синове, През 1938 година двестесет и шест съветски войни получиха звание „Герой на Съветския съюз“ за подвизи в боевете с японските завоеватели в района на езерото Хасан. През 1939 година за подвизи в боевете в района на река Халхин-Гол беше присвоено звание „Герой на Съветския съюз“ на 73 войни. В периода на войната с белогвините семейството на героите на Съветския съюз се увеличи на четиристотин и двадесет души. Само в началото на Великата отечествена война се наброяваха повече от 600 герои на Съветския съюз.

За бойни подвизи в годините на Великата отечествена война 11 500 войни бяха удостоени със звание „Герой на Съветския съюз“.

Примерът на Николай Гастело, хвърлил своя горящ самолет над вражеска колона, последаха още десетдесет и четири души.

Подвизът на Александър Матросов, закрил с тялото си амбразура на непристъпна, повториха 200 войни.

В годините на Великата отечествена война в редовете на Комунистическата партия възникнаха осем милиона военнослужещи. Шестдесет на сто от комунистите от целия състав на Партията се сражаваха по фронтоните.

Ракетно-ядрението оръжие представлява основа на нескършимата бойна мощ на въоръжените сили на СССР. В 1949 година в Съветския съюз беше изпитана първата атомна бомба, а през 1953 година — водородна.

Междуконтиненталните ракети с мощни ядрени заряди представляват основа на ракетните войски със стратегическо предназначение.

Техническото обзавеждане на съвременната дивизия на въоръжените сили на СССР рязко повиши нейните боеви възможности.

Съвременната моторострелкова дивизия в сравнение с дивизия от 1939 година превъзхожда последната с танкове 16 пъти, по бронетанк спорттери и бронемашини 37 пъти, по автоматично оръжие 13-кратно, по средства за радиовръзка 3 пъти.

През 1939 година мощността на моторите, изчислена на един военнослужещ, достигнаше 3 конски сили, а сега е повече от 30 конски сили.

Военната авиация е въоръжена с реактивни машини, летящи със скорост 2500—3000 км в час.

Основна сила на военноморския флот станаха атомните подводни лодки. Енергооборъжеността на съвременните подводни лодки в сравнение с обикновените парадни почти 100 пъти, дълбочината на потопяване се увеличи повече от 5 пъти, а скоростта на подводния ход — 3—4 пъти.

Ръстът на образованието на съветските хора предизвика големи изменения в личния състав на въоръжените сили. Сега в личния състав на въоръжените сили броят на хората с висше и средно образование съставлява около 40 процента, тези с незавършено средно образование са 54 процента, а хората само с начално образование са по-малко от 1 процент.

През май 1958 година беше подписан Варшавският договор, който има най-важен принос в дейното усъвършенстване на военната техника на страните от социалистическото съдружие, за заздравяване на мира в Европа и целия свят.

Третата сесия на Върховния съвет на СССР от 12 октомври 1967 година прие нов закон за всеобща та военна служба в Съветския съюз.

Борба

С МЪЖЕСТВО И ГЕРОИЗЪМ

Колективът на МТС — Велико Търново приключи 1967 г. с преизпълнение на производствения си програма. По всички показатели бе реализирана общо 138 379 лв. чиста печалба.

Тези насърчителни успехи въодушевиха колектива на станцията и той навлезе в новата година още по-устремено, по-амбициозно. От определения план, в размер на 1 800 000 дка мека оран, вече са договорили различни видове работа с ТКЗС, ДЗС и други предприятия в окръга за 1 300 000 дка мека оран. Въпреки неблагоприятните условия през зимата, планът за януари е изпълнен 135 на сто. Риголвани са 540 дка и е извършена 87 000 куб. м булдозерна и скреперна работа.

В работата през суровите зимни дни проявиха мъжество почти всички механизатори, но най-високи успехи постигнаха трактористи Стефан Вълев, Петко Ив. Йорданов, Минчо Раданов и други. Истински героизъм проявиха със своя самоотвержен труд през януари по-голяма част от механизаторите, по почистването на снега по пътищата в окръга.

Сега вниманието на техническото ръководство на станцията е съсредоточено към навременното ремонтиране на тракторите, за да може още в първите благоприятни дни работата по изпълнението на плана да бъде разгърната на широк фронт.

П. СТАНЧЕВ

20 години Етем Хюсеинов работи като докер на пристанището в Свищов. Бригадир е на IV „а“ производствена бригада. Трудовите си нории бригадата винаги изпълнява над 200 на сто.

Сн.: Н. КАЧАКОВ

КРАИ ПАРНИЦИТЕ В ДОЛНА ОРЯХОВИЦА

Миналата година градинарите от Долна Оряховица работиха добре. Изпълниха годишния си план и произведоха продукция за 168 000 лева, а годишната заетост на много от тях надхвърля 1000 лева. Сега те са решили да надминат миналогодишните резултати. С голяма грижа и внимание отглеждат разсадите и ранните зеленчуци, а преди няколко дни набраха и първите тонове спанак.

Още преди да се вдигне ранната утринна мъгла, край парниците се разнася глътка. В парниковото отделение на първо звено Невяна Велчева, Надежда Стоева и Йорданка Маркова пикират пипера, а Димитър Мирчев и зеноводът Моско Минков — краставиците, Звеновте е пикирало над 500 квадратни метра пипер, краставици и шипки, засяло е над 800 — с домати, пипер, зеле и краставици.

И в другите две звена на градинарската бригада е напрегнато. В звеновта на Кичка Бояджиева работят стари и опитни градинари — Райна Недева, Димитрина Радева, Райна Барова, Матео Киров и Григор Хаджиев. Всекидневно каруцарите Марин Пеев и Дончо Костандинов извозват биотопливо за новите ястия — по 15 т неотлежал оборски тор. Звеновта на Кичка Бояджиева е изпозло през зимата 700 рогозки, ремонтнало е и отстъпило няколко десетки рачи, подготвило е колове за домоите на полето.

Макар и съставено от градинари-пенсиири, звеновта на Иван Попкирилов също е в крак с работата. Засяло е и пикирало над 200 рачи краставици, пипер, зеле, домати. Най-редовни са Стамат Биков, Петко Катрев, Коста Куров, Иван Робеа.

Най-големи са грижите за краставиците и шипките, от които градинарите са обещали да занесат на пазара към края на април.

Ст. АГОВ

Фуражно-животновъдните бригади — специализирани производствени единици

Въпросът за повишаване рентабилността на животновъдството през последните няколко години е постоянна грижа на управителния съвет на ТКЗС и на Общинския партин комитет в Обединение. Важно условие в това отношение е обезпечаването на необходимата фуражна база, научно обосновано хранене и гледане на животните и подобряване организацията и заплащането на труда.

На тази необходимост отговаря създаването на специализираните фуражно-животновъдни бригади към говедовъдните ферми. Едногодишната им дейност ги утвърди като форма, която в най-голяма степен свързва в едно обединяващо звено интересите на всички участници в производствения процес. Общата план-сметка премахва съществувалите противоречия, обединява усилията на целия колектив за изпълнение на плановите показатели, повишава интереса както за производството на фуражни култури, така и за производството на животинската продукция.

В сравнение с предишните години през 1967 г. бяха добити значително повече и с много добро качество груби фуражи. Ръстът на надоя от фуражна крава е 300 л, при себестойност на 100 л мляко 16.50 лв. (по цени на ДЗС). Среднодневният прираст при телетата за уговяване е 960 г — със 160 г. повече от миналата година, при себестойност на 100 кг месо — 84.60 лв. На всеки зает във фермата са зачислени средно 11 дойни крави, а един човек отглежда от 70 до 80 телета за уговяване.

Чувствително подобрена организация на труда и повишените производствени показатели позволиха тази година значително да разшири дейността на фуражно-животновъдните бригади. При най-добрите условия, в ТКЗС — Обединение, те са изградени на териториален принцип — по една във всеки производствен участък или общо три. Към всяка бригада са прикрепени по 4000 дка обработваема земя, изкуствени фуражни пасища и ливади. Пощите са обикновено прифермски. Реконструират се ливадни, фуражни паревипа — първа и втора култура, кърмно чекло и тикви, моркови, фуражен грах, тревни смеси и други. Бго и приблизителната структура на отделните фуражни култури по декари в една фуражно-животновъдна бригада: люцерна — 2000 дка, силажна паревипа — 800, фуражни тревни смеси — 200, кърмно чекло — 100, кърмни тикви — 100, моркови — 50, ливади — 500 и пасища — 700—800 декара. От тези площи се осигурява фураж за кравефермата и овцефермата в участъка.

Въз основа на машините, необходими за обработката на фуражните култури, приготвянето и доставянето на фуражите, почти са удвоени във всяка бригада. Всяка бригада има по 1 трактор „Беларус“, „Зетор“, самоходно шаси или трактор ДТ—20, силажкомбайн, косачоточарач, сенокосачки, сенокосилки, 4—6 ремаркета, от които и силажорезачарачи, балировачка, 2 машини за ронене на паревипа и др. Ръководството се осъществява от заведващ фуражно-животновъдната бригада — в случая при нас ръководителя на кравефермата. Негов заместник е заведващ овцефермата. Към бригадата има механик, който се грижи за тракторите, прикачния инвентар и цялата механизация в бригадата. Всяка бригада си има и самостоятелен счетоводител. Новото в работата е, че в стопанството има агроном специално по фуражното производство. Неговата главна задача е да разработва и осъществява зеления конвейер, сеитоборбването на прифермските полета и въобще да ръководи цялостното производство на фураж. Към бригадата има 20 кооператори, обособени в звено със звено. Общият състав на бригадата възлиза на 60 и не повече от 70 души, съобразно броя на животните. По време на въхвотните моменти, когато се прибират и приготвят фуражите и са необходими средно от 30—32 души, в работата на полето те се включват и животновъди — дойни, пасири и овчари. Фуражно-животновъдната бригада, като поема самостоятелно напълно отглеждането на люцерната, силажната паревипа, сонните фуражи, фуражните смеси, ливадите и пасищата, ще извършва и всички други дейности, свързани с работата на фуражната кухня, фуражния пех, складиране и съхранение на фуражите, цялостното обслужване на двете ферми, с изключение грижите за концентрирания фураж.

План-сметката на фуражно-животновъдната бригада се състои от две части — за фуражното производство и за животинската продукция. Фонд „Работна заплата“ се определя на базата на 100 лева чиста продукция. Заплащането на кооператорите през годината става авансово. Окончателното определяне на трудовото възнаграждение става в края на годината и е в зависимост както от изпълнението на плана за фуражните култури, така и от изпълнението на плана за животинската продукция.

Осигуреността на фуражно-животновъдните бригади с необходимите площи я обособява като не зависима, високоспециализирана производствена единица — нова, по-висок етап във внедряването на промишлена технология в производството.

Д-р Мариус ДЯКОВ

главен специалист по животновъдство при ТКЗС — Обединение

Плодовете на междузаводската дружба

За колективите на двете сродни свиловоочни предприятия от ДИП „Свила“ в Хасково и ДИП „В. Коларов“ — Велико Търново е вече традиция да са в междузаводско съревнование. Началото беше поставено още през 1967 г. Резултатите от дружеските взаимоотношения са много добри.

И двете предприятия, въпреки че работят със стара и износена техника, преизпълняват ежегодно производствените си планове. А колективът на ДИП „В. Коларов“ в продължение на 7—8 години убедително печелеше един от основните показатели, които са предвидени в съвместния договор — показателят за качеството на продукцията. Докато ние произвеждаме до 80—82 на сто първокачествена копринена прежда, вместо планираната 75 на сто, то хасковските копринарки достигнаха най-много до 70—72 на сто. Затова по тяхно предложение в договорите се предвиждаше задължение — по-добрият колектив да оказва помощ за подобряване качеството на продукцията на другия, чийто качествени показатели са по-ниски. Така в продължение на две последователни години се разменяха за по един месец най-добрите работничко-качествени и секционни майстори, които работеха в производството. Освен непосредствена практическа помощ наши специалисти изнасяха пред техни групи подходящи доклади и лекции.

Благодарение на организирания съвместни мероприятия и обмяната на опита първокачествената продукция в ДИП

„Свила“ достигна до 75—78 на сто. Затова никак не е случайно, че докато в продължение на 6—7 години нашият колектив печелеше съревнование, то не само през тримесечието, но и за цялата година, то през последните 2—3 години преходно червено знаме сполучава и двата колектива.

Съревноването обхваща не само предприятията като цяло, но също така и смените, секциите и бригадите, които са в надпревара за най-високо изпълнение на трудовите норми, за постигане на по-висок процент първокачествена продукция, за подобряване на разхода на разхода на др. Ре довното тримесечно отчитане на резултатите дава възможност да се мобилизират силите и на двата колектива за постигане на по-високи производствени успехи през следващия период. Докато за третото тримесечие на м. г. нашият колектив „изпуща“ знамето, то през следващото, а и за годината го получи отново, специално 4 от всички 7 основни показатели.

Затова, без да се нарушава традицията и тази година през първата половина на февруари съревнование между двата сродни колектива беше отчегено във Велико Търново. Имайки предвид ползата от това междузаводско сътрудничество, представителите на двата колектива приеха нов договор за съревнование, който е в духа на 44-то постановление на ЦК на БКП и на Министерския съвет.

Джевет ЧАУШЕВ
директор на ДИП „Васил Коларов“ — Велико Търново

ПО СЛЕДИТЕ НА НЕПУБЛИКУВАНИТЕ ПИСМА

ЗАТВОРЕНИЙТ КРЪГ НА ЧИНОВНИЧЕСКОТО БЕЗДУШИЕ

Сблъска се понякога човек с някаква крещяща проява на бюрократизъм и бездушие и се замисли над нея. Мисли, мисли и не може да си обясни как е възможно все още да стават такива неща в нашата действителност. Ме сеци наред един работник е разтакаван и обиждан, различни началници дават обещания, че ще го оправят и накрая този работник става по-черен и от дявола за всички от службата, защото упорито си търси правото. Нали те трябва да си измисляш рече! А това най-лесно става, като се хвърли вината върху жалващия се.

През юни 1967 г. пенсионерът Генчо Йорданов от Дебелец, който има право да работи по няколко дни в месеца, без да му се намалява пенсията, е потърсен от техническия ръководител при „Пътни строежи“ Никола Терзиев да направи водопроводната инсталация в бригадирския лагер на Венеца вода. След като работил два дни, материалите свършили. Когато допълнително доставили тръби, повикали го да довърши започнатото дело, но в това време вече той поел друго задължение, на починация дом на ДМЗ „Червена звезда“, където е работил преди пенсионирането си. По тази причина инсталацията била довършена от работник на „Пътни строежи“. След около месец Генчо Йорданов отишъл в канцеларията във Венеца вода да си потърси възнаграждението за това, което е свършил. Техникът Никола Терзиев не само не го оправил тогава, но в продължение на три месеца го разтакавал. Накрая му заявява, че парите се намират в „Пътни строежи“ — Велико Търново, откъдето трябва да

си ги получи. Към средата на октомври Генчо Йорданов отива в окръжния град, обаче касиерката му казва, че името му не фигурира по книгите им. Тогава той се оплаква на началника. Посъветван е да направи молба, те ще разгледат случая и ще му съобщат кога да отиде да си вземе парите. Изминават петнадесет дни, никой не го потърсва и на 1 ноември възрастният човек отива повторно да провери как му става с възнаграждението му. Тогава счетоводителят му казва, че на първия ден от месеца пари не се изплащат, да отиде на 13 ноември. На определената дата Генчо Йорданов за трети път посещава канцеларията. Толкова много е изненадан обаче той от сумата 4.76 лева, която трябва да получи, че се отказва от нея.

Следва ново оплакване, нови обещания, че ще го вземат с лека кола и на място ще установят истината, но... След като напразно очаква цели шест месеца да бъде разрешен неговият въпрос, Генчо Йорданов написва жалба до „Пътни строежи“ с копие до релакцията на в. „Борба“. Според него по технически норми работата с пътните е към 21 лева, а му изплащат всичко 4.76 лева. Само до Венеца вода той е броял за пъти 2.40 лв. и три пъти до Велико Търново по 0.32 лв. От своя страна редакцията също прояви доста голяма търпимост в изчакването другарите да се копринат, да разберат, че ако очакваните от работника 21 лева са много, то пък и това, което са му определили, съвсем не е достатъчно. Когато се уверихме, че служители те от „Пътни строежи“ ня

мат желание да отчетат и направят грешката си, ние извършихме проверка. Оказа се, че Никола Терзиев в първите месеци най-безсрамно е залягвал Генчо Йорданов. Фактите са налице — за извършена през юни работа той е благоволил да пусне наряд едва в края на октомври и същият този наряд в „Пътни строежи“ е заведен на 4 ноември. Нашата проверка показа и това, че въпреки категоричната резолюция върху жалбата на главния инженер от 8 декември, началникът на отдел „Труд и работна заплата“ до ден днешен не е благоволил да изпрати отговор нито до жалбоподателя, нито до редакцията.

Един труженник до дъното на душата си е възмутен от проявяния към него бюрократизъм. Той отказва да получи трошките за положение все пак немалко труд. И то определени му след такова „воюване“ от негова страна. Този доблест не трогва никого от „Пътни строежи“. Нецо по-лошо, всички повече или по-малко виновни се мъчат да изкарат, че дори са проявили щедрост. Видите ли, той и толкова пари не заслужавал! А достатъчно криволичещ е фактът, че за довършаната инсталация не е пуснат отделен наряд. Това той или е направил между другото, или е извършена някаква машинация. Но там по-ефективно биха могли да се намесят други органи. Пък и не това в случая е най-важното, а чиновническото бездушие към възрастния човек, който макар и пенсионер, продължава да отдава своя труд за общото добруване.

Н. МИНКОВ

„КУЛТУРНИТЕ ОБНОСКИ—ВЗАИМНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ“

Поставеният в някои автобуси лозунг: „Културните обноси са взаимно задължение“, остава извън съзнанието на тези, които са склонили да виждат само недостатъците в автобуса. Нима всички ние, прибягващите до услугите на градския автобус, не сме бивали неведнъж свидетели на това как някои кондуктори по произволен на гърлата приказват гражданите да се снабдят с билети? И пак остават хора, които си правят оглушки. А когато ги изобличат или глобят някои имат нахалството да протестират или дори да се жалват до различни инстанции. С такива „жалби“ се правиха времето на много служители. Често пъти напълно изпъншо.

Една такава несъстоятелна жалба стана повод за написването на тази бележка. Цитираме: „На 27. XI. 1967 г. ходих по работа във Велико Търново заедно със съпругата си. Върнах се с колата от 18 часа, която се напълни още на агенцията и при следващите четири спираки във Велико Търново се препълни. Аз бях в такава неудобно положение, че нямаш възможност да бъркам за пари. Казах на съпругата си да плати, но тя нямаше в себе си. Когато се освободи колата, вече в Самоводене, аз извадих

парите и ги подадох чрез пътник да ми се дават два билета от Велико Търново до Горна Оряховица. Кондукторката каза, че ще ни таксува двойно. Аз се противопоставих и обясних, че бях в неудобно положение, че аз извадих парите. Казах й още, че като слезем в Горна Оряховица, ще се оправим чрез началника. Когато слезохме, кондукторката не се яви. Избяга някъде и аз не можах да я открия. Сумата, дето й дадох от два лева, остава в нейна полза, тъй като билетите за пътуването не ми се издадоха. На следващия ден търсих началника на агенцията по телефона, обаче не можах да се свържа и обясня положението. След два дни отидох лично. Началникът нареди да ми се запишат трите имена, като обеща до вечерта или на другия ден да ми се изпрати рестоето. Но до днес това положение не е уредено, въпреки че съм ходил вече около десет пъти.“

„Ограбеният“ гражданин обаче след повече от месец — едва на 3. I. 1968 г. изпраща официално жалба до клона на ДАП — Велико Търново с копие до редакцията на в. „Борба“. А поради това, че по това време кондукторката излязла в отпуск, отговор от ДАП получихме на 1 февруари. В ал

ресираното до Фотев писмо се казва: „Установи се, че вие сте пътували от Велико Търново до Първомайци, без да се снабдите с билет. Кондукторката правилно е постъпила с двойното ви таксуване, защото в случай на проверка на нея ще й се състави акт. Рестоето от 0.72 лв., което следва да ви се върне, се намира в касиера на автоарата, откъдето можете да си го получите.“

Ние нямаме за цел, а и възможност в случая да установяваме точно на кого вината докде се простира. Очевидно и другарите от ДАП не са напълно невинни. За нас обаче е важно това, че гражданите Стефан Фотев, каквито и доволни да излязат в продължение на десетина километра е могли да намери начин да си платят — той е виновен и наистина би трябвало да бъде таксуван като пътник без билет. И вместо да осъзнае вината си, той започва да се жалва неоснователно и то след като е минало доста време.

Ако изнасяме този случай, то е за това, че много често в редакцията, пък и до други институти, постъпват неоснователни жалби. Трябва да се научим за всяко проявление към нас некултурно или грубо отношение преди всичко да търсим вината в себе си.

ПРОДАВА СЕ лека кола „Трабант—600“. Справка: адвоката Лазаров — Велико Търново, тел. 60—57.

ОТП „ТОПЛИВО“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Търси

резащи за рязане на дърва. Заплащане по тарифна ставка и споразумение. Справки: в предприятието

3—1

МИННО-ОБОГАТИТЕЛЕН КОМБИНАТ „МЕДЕТ“ — ПАНАГОРСКИ КОЛОНИИ

Търси

ШОФЬОРИ — I и II клас за самосвали МАЗ — 25 тона и БЕААЗ — 27 тона.

Средна месечна заплата от 220 до 250 лева.

Предприятието разполага с добре оборуден стол.

2—1

ОП „Водоснабдяване и канализация“ — район Велико Търново

търси

шофьор на самоходно шаси.

Заплата по щата.

Справки: в канцеларията на пл. „Славейков“ или тел. 20—79.

3—3

ДМЗ „ПЪРВИ МАЙ“ — Полски Тръмбеш

продава

авторемонтна работилница на кола „ЗИЛ—150“, оборудвана със струг С—8, оксимех, настолна бормашина, принадлежности и инструменти.

Цена по споразумение в завода. Може и замяна с товарна кола ИФА — 5 тона.

5—4

ДЕТСКО-ЮНОШЕСКА ТУББОЛНИЦА — ТРЯВНА

има вакантна длъжност за ПАРКО-СТРОИТЕЛ.

Осигурена безплатна квартира. Заплата съгласно щатната таблица.

Борба

„ХОРА, ОБИЧАХ ВИ! БДЕТЕ!“

65 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ЮЛИУС ФУЧИК

В ПЕТИЯ прогресивен човечество и младежта от петте континента ще чествуват 65-годишнината от рождението на пламенния патриот, неустрашимия и предан комунист и рядко талантливия журналист Юлиус Фучик, който загина за делото на комунизма и прогреса.

Юлиус Фучик е типична рожба на гигантската борба, която демократичното и свободното човечество, начело с комунистическите партии, води против фашизма, капиталистическата и империалистическата робия.

Той е роден на 23 февруари 1903 г. в Смихов — един от най-старите, най-красивите и най-индустриалните квартали на Прага. В същия този квартал някога е живял и работил Ян Неруда — любимият на Фучик поет, белетрист и журналист, чийто живот и творби оказват голямо влияние върху учениците на младеж.

В будния работнически син започва да четат марксизма. Незавършил още гимназия, през 1921 г., Фучик става член на Чехословашката комунистическа партия. Той се записва в Пражкия университет и учи философия, литература, музика и история на изкуството.

С настъпването ентусиазираният студент се хвърля в борбата против реакцията. Той е беден, но жизнерадостен, работлив, с неизчерпаема енергия. Фучик е поет и сиорист, агитатор и студент, репортер и кабинетен учен, нежен мислител и практичен организатор. Той е човек с най-разнообразни интереси и способности.

Талантливият млад човек е удивително работоспособен. Пише извънредно много, но по стил и идея издържаност неговите творби винаги и навсякъде са се отличавали. С еднаква любов и с еднаква грижа той пише и разкази, и глави от роман, и обективни вестникарски репортажи. Благодарение на своята всеотдайност културна подготовка, на своя жив творчески темперамент, той бързо е забелязан от ръководителите на комунистическия печат в Чехословашкия и скоро става централна фигура в чехословашката прогресивна журналистика. Фучик израсва като главен редактор на комунистическото списание „Творба“, а едновременно и член на редакционната колегия на „Руде право“ и „Руде вечерник“ — централния орган на Чехословашката комунистическа партия.

Великата съветска страна като с магнит е теглила сърцето на Фучик. Мечтите на младия журналист да посети страната на социалистическото строителство, свободната родина на Ленин, се сбъдват. През 1930 г. замества неговия заместник за СССР, където прекарва шест месеца. Той е неуморим и неутомим: иска да иде навсякъде, всичко да види. Журналистическите му бележници се изпълват с хиляди прекрасни впечатления. От Съветския съюз Фучик се завръща в родината си с една книга, написана съвременно, възторжено, вдъхновено — „В страната, където утре вече означава вчера“. Това са едни от най-хубавите репортажи, написани за Съветския съюз, всеки ред от които говори за безмерната му любов към съветските хора и за възхитата му от социалистическото строителство. При завръщането си в Чехословашия, чрез талантливото си перо,

планомерно, аргументирано и убедително Фучик описва победния възход на социалистическия строй в СССР. За да избегне затвора, през 1934 г. Фучик отново замества за Съветския съюз като кореспондент на комунистическите вестници и списания. Двете години, прекарани в СССР, са години на усиlena работа, на изключително духовно напрежение. От СССР Фучик изпраща прекрасни репортажи и кореспонденции, които стават школа за младите журналисти.

Юлиус Фучик се завръща в Чехословашия през 1936 г., в годината, когато е започнало откритото настъпление на фашизма и на международната реакция. Той поема редакторството на „Творба“ и е редактор в централния орган на Чехословашката комунистическа партия. Фучик е един от онези журналисти, които първи повелоха жестока, непримирима, разобличителна борба срещу реакцията и фашизма.

След окупацията „Руде право“ излиза нелегално. Не легално се печатат и други комунистически и антифашистки вестници и списания. Фучик е на своя боеви пост. Заредват се дни на непосилна борба против поробителите. Фучик вече е член на ЦК на Чехословашката комунистическа партия и редактора нелегалния й орган. Той редактира и „Творба“, „Делничке новини“ и сатиричното списание „Търнавечек“. Както винаги, и в нелегалната си дейност, той е изключително находчив, енергичен, извителен и смел.

През пролетта на 1942 г. смелият борец попада в лапите на гестапо. Той е хвърлен в страдания пражки затвор „Панкрац“. Там той се свързва със стария затворнически надзирател Колински, който с риск на живота си започва да го снабдява с хартия за писане. На тази именно хартия, след изтезанието и инквизицията, Фучик написва безсмъртното си произведение „Репортаж, писан с примка на шията“. Всеки ден Колински е внасял малките бели листчета в килията на Фучик и всеки ден ги е изнасял, изписани грижливо. Той ги е съхранявал с риск на живота си, за да не попаднат в ръцете на гестаповците.

Току-що привършил своя „Репортаж“, през юни 1943 година Фучик е бил отведен в Баутцен. Два месеца по-късно е бил преместен в известния берлински затвор „Моабит“, където бил екзекутиран на 8 септември 1943 година.

Безспорно Фучик е една от най-скъпите жертви, която даде Чехословашия и светът в борбата против фашизма. Със своята блестяща, единствена в световната литература книга „Репортаж, писан с примка на шията“ той показва какви могъщи морални сили е имал верният син на чехословашкия народ, преданият и дисциплиниран член на Чехословашката комунистическа партия. Действително Юлиус Фучик даде всичко на своя народ, на всички народи в света, на цялото свободночеовечество и демократично човечество. Този примерен борец работи цял живот в името на дълга — „Хора, обичах ви! Бдете!“; за осъществяване и възтържестване на комунистическите идеи и умря в борбата срещу крвавия фашизъм като истински proletарски син.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Първите отзвук от парижкия диалог между президента де Гол и канцлера Кизингера бяха повече от патетични. Заместник-говорителят на правителството Алерс използва само превзвоните сравнения, за да представи мисията на Кизингер като „най-успешна“, като „надхвърляла“ всички очаквания. Но както това беше през ерата на Аденауер и Ерхард и този път похвалите не се задържаха на политическата повърхност. За един ден току-що коментариите рязко спадна и печатът заговори за „ограничен успех“. И действително, ако се съпоставят въпросите, по които е постигнал известен напредък с онези, по които между двете страни съществуват остри различия, съотношението ще бъде в полза на вторите и то най-малко с 10:1. С неочаквано голяма паралел шум Бон се опита да прикрие истинското състояние на нещата, да хвърли прах в очите на широката общественост, явно недоволна от двойствената дипломатическа игра на западногерманското правителство. Това, че Франция се е съгласила на предстоящата в края на този месец в Брюксел среща

на министрите на външните работи на „шестте“ да бъде обсъден от ново въпросът за разширяването на „Общия пазар“, се представя като значителен напредък. Възпитаност генерал де Гол не е заклет враг нито на приемането на Англия в „Общия пазар“, нито на приемането и на други страни в тази организация. Той обаче е против разширяването в разговора си на четири очи с Кизингер, че, без

ва значението на отстъпите от де Гол няколко процента от неговото „не“. Ако западногерманските управляващи кръгове продължат играта, чрез която се стремят да изолират Франция, да поставят „Общия пазар“ под свой контрол и направление, Париж ще изтегли отстъпите проценти и „не-то“ ще стане още по-твърдо.

Опитът на западногерманската

трябваше да убеди французите, че управниците на брега на Рейн отдават първостепенно значение на западногерманско-френските отношения, считат ги, както Брандта в Бундестага, за „ядро“ на своята външна политика. Но и след посещението — това вече призна самият канцлер — не са малко въпросите, по които двете правителства не могат да намерят общ език. За каква трайна

ния мир проблеми, като американската ампсия във Виетнам и военния конфликт в Близкия Изток. Западногерманското правителство не само не излязо плува в мръсните американски води, но и се опитва да заглуши с всички средства гласа на собствения си народ срещу престъплението на отвъд-океанските империалисти. Тези дни е влигната на крак полицията по градовете и села, за да смаже протестните младежки демонстрации, да заглуши гласа на комунистите — най-мъжествените борци за истинска народна демокрация, за истински социален прогрес, за братска дружба с всички народи и преди всичко с народите на своите съседни страни. А може ли да съществува доверие между френския народ и народа на ГФР при явната ориентация на Бон към ревизия на границите, към „обединяване“ на всички германци в границите от 1937 година? Не, не може да съществува! За това повечето от политическите наблюдатели дават средна оценка на резултатите от двудневните преговори в Париж. А като всеки среден резултат, той не задоволява обществеността, която е не за фиктивна, а за истинска дружба с френския народ, за мирно и равноправно икономическо и културно сътрудничество.

Бон, февруари 1968 г.

М. ИГНАТОВ
кореспондент на БТА

Много шум — незначителни резултати

изпълнението на някои предварителни условия, Франция няма да бъде съгласна да се увеличи местността на „шестте“. По този повод без основание в „Генерал Анцайгер“ отбелязва, че едва след срещата в Брюксел ще се види дали в Париж двете страни действително са стигнали до общо гледище. Дотогава не бива да се прекалява с оптимизма, още повече, че и отзвукът от другата страна на Ламанша не е насърчителен. В-к „Гардиън“ обвинява Брандт, че е отстъпил пред Кув де Мюрвил, а Кизингер — пред де Гол. Привържениците на „всичко или нищо“ отхвърлят предлаганото междинно решение до „узряването“ на кандидатите за „Общия пазар“ и всичко това събства атмосферата в навечерието на брюкселската среща. При това не може да се надценя-

пропаганда да представи неприемането на Англия в „Общия пазар“ като функция от волята на „злочобния генерал“ не струва и дула тютюн, защото сложността на проблема не се определя от дадена личност, а е пряко отражение на дълбоките и противоречивите интереси на монополистичните групировки в западноевропейските страни. И не само на тях, но и на американските, които са тясно свързани с икономиката на западноевропейските държави и играят значителна роля в тяхната външна и вътрешна политика, и които търсят начини и средства да запазят и разширят позициите си на стария континент.

Кизингер посети Париж, съпроводен от девет министри и няколко държавни секретари. Общо свитата му надхвърляше 80 души. Многобройната делегация

дружба може да се говори, след като Бон със своята вътрешна и външна политика не допринася за нормализиране на обстановката в Европа, за възстановяване на международното доверие! Бон демонстрира наляво и надясно, че не признава линията Одер — Ниса за западна граница на Полша, солидаризира се с ревизиите ките претенции спрямо западните чехословашки области и Калининградската област (СССР). От правителствена — не срещат отпор и периодично появяващите се в печат претенции за Елзас и Лотарингия. Едва ли е необходимо да се изброяват всички точки от дългия и предълг каталог на френско-западногерманските различия и разногласия. Но не могат да бъдат отминати техните кореново противоположни позиции по такива важни за светов-

Борба Спорт • Спорт

ПРЕД СТАРТА В СЕВЕРНАТА „Б“ РФГ РАЗГОВОР С КИРИЛ ЧИПЕВ — ТРЕНЬОР НА „АКАДЕМИК“ (СВ)

— Как протича подготовката на футболистите от „Академик“ за пролетния сезон?

— Преди всичко искам да изразя моето схващане по така наречените далечни лагер-сборове, където болшинството от отборите прекарват първия етап от зимната си подготовка. Според мен холонето на такива лагери е само губене на време. Затова ние предпочитаме „домашното огнище“. Даже и да не беше студентски отбор, „Академик“ пак щеше да тренира при домашни условия: далечните лагери, при каквито и да било благоприятни атмосферни условия, не могат да бъдат по-добри от местните.

През първата седмица на под-

готовката — от 15 до 21 януари, разучавахме упражнения от кръговата тренировка, правехме кросове и, независимо от състоянието на терена, винаги имахме и игри. При много студено време „загряването“ постигахме чрез събодни волеия на топката на дълги разстояния или чрез преодоляване на многобройни стойки. При хубаво време двадесет процента от обема на тренировките отделихме за тактическа подготовка, а в края на тренировката винаги налягахме на физическата подготовка.

— Тренирахте ли и при лагер-обстановка?

— От 24 януари до 7 февруари отборът ни бе на лагер-сбор в хижа „Момина съла“, на местността Паметниците, в околностите на Свишов. Сутрин момчетата правеха бързи кросове, а след това, в рамките на сивовата подготовка, вдигаха шанги и гири, играеха на халки, дърпаха въже и др. „Бързите“ кросове се състояха в следното: още първия ден избрахме отсечка, дълга около 400 м, която трябваше да бъде пробягана в бързо темпо от цялата група за 1.10—1.30 минути. Релефът беше разнообразен. Тази отсечка бе пробягвана по 8 до 14 пъти. Преди кроса момчетата пренасяха камъни, с които подпомагаша работниците, които поправяха шосето.

— Как възнамерявате да оползотворите времето до започване на пролетния сезон?

— Да тренираме упорито. Този период от подготовката ще бъде период на контролните срещи, в които ще се изаявят претенциите за титулярни места, ще се обиграе отборът като цяло. Възнамеряваме по-голямата част от контролните срещи да играем на чужди терени. Почти е сигурно, че контролни мачове ще имаме и с три от най-renomiranите български футболни отбори — „Левски“, ЦСКА, Червено знаме“ и „Локомотив“ (София). Ползата от осъществяването на този проект ще бъде много голяма за отбора ни.

Основна цел през този период на подготовката е и постигането на добра съгласност и ансамбъл. За целта в състава правим минимални промени с вариации предимно в нападателната линия и по-специално за уточняване на двамата крайни нападатели.

— С кои състезатели работите?

— Тренировки водят вратарите Беров, Ноев, Гешев; защитниците и централни защитници ще бъдат Вълчев, Станимиров, Колев, Дончев, Колпачков, Александров; полузащитници — Волков, Учанов, Толовров, Разсолков; нападатели — Матов, Димитров, Дяков, Сабитов, Костов.

— Имате ли промени в състава на отбора?

— Претенции за включване в първия състав представяват четири-

ма наши юноши, които тренираха наравно с „братковците“. За вратарския пост ще имаме предвид и Гешев — юноша на „Академик“, който отслужил военната си служба и се завърна в Свишов. Извън строя засега е защитникът Александров, който лекува контузия.

— Каква цел ще преследва „Академик“ през настъпващия сезон?

— Целта ни е да запазим завоеваното през есента трето място!

— Как ще се представят останалите три наши отбора в Северната „Б“ РФГ?

— Нямам намерение да гадая за местата, които ще заемат, но съм сигурен, че и трите отбора ще се класират някъде напред. Искам да отбележа, че и предтръпите наши отбора стон отговорната задача да съдействуват на добрия отбор на „Локомотив“ от Горна Оряховица да се нареди близо до другите наши отбори, които водят борба за призови места.

— Кой ще бъде първенецът на Северната „Б“ РФГ?

— Най-вероятно този, който беше есенен първенец — „Дунав“!

— А републикански първенец?

— „Локомотив“ (София)!

НАКРАТКО

В НЕДЕЛЯ в Горна Оряховица се състоя градският състезателен крос. Ентусиазмът за добро представяне се изрази във високи постижения — покрити бяха нормативите за два първи разряда и за редица втори и трети. В тази хубава зима лекотическа проява участвуваша и изгрянатите състезатели Св. Златева, Ст. Минчев, Д. Колев, К. Гайдарова, Ст. Колева и др. Изненада на кроса бяха младите възпитаници на сержантската школа, които се представиха с хомогенен състав и спечелиха две отборни титли.

Технически резултати: първенци за девойки ст. възраст — Св. Златева и отборът на политическата гимназия; юноши м. възраст — Д. Манев и отборът на сержантската школа; девойки ст. възраст — К. Гайдарова и политическата гимназия; юноши ст. възраст — Д. Колев и сержантската школа; мъже — Ст. Минчев и отборът на Н-ското полеление; жени — Хр. Рускова и първият отбор на ВП „Трух“.

Ив. Кожурахов

Ив. Иликов

СРЕЩЕТЕ от индивидуалност градско първенство по шахмат на Велико Търново са към своя край. С всеки нов кръг партиите стават все по-оспорвани и по-интересни. И това

е съвсем естествено, тъй като след два кръга само ще бъде изяснен новият градски шахматен първенец. След петия кръг на временното класиране първите места „окупирал“ кандидат-масторите. Начело излезе к. м. Г. Пинчев с 4.5 точки. На по-долна точка след времения първенец се изредиха кандидат-масторите Ст. Гунчев, Ив. Павлов, Д. Цветков и В. Константинов.

Снощи започнаха срещите от шестия кръг.

В ПЪРВА група от турнира по футбол на малки врати застана отборът на Промисловия комбинат, който набра 8 точки. С по 5 т. след пър-

венци са нареждат футболистите от „Учтехпром“, ДЗС и т. н. Голмайстор на тази група е Др. Христов от Промкомбината с 11 гола.

Първо място във втора група заема отборът на „Транспед“ с 5 т., следван от ДСП „Ролон“ — 4, а т. н. Голмайстор на групата е Евг. Косталинов („Ролон“) — 4 гола.

В третата на средношколците, в която участвуват ученици от училище „Ив. Момчилов“, на първо място е отборът на десетокласниците с 6 т. След тях се нареждат учениците от девети, от единадесети и от осми клас. Голмайстор сред средношколците е Цв. Милакчиев от Х клас с 8 гола.

К. Василев

МАФИЯТА

В тълковните речници думата мафия означава тайна организация в Сицилия, възникнала през 19-ия век по образци на неаполитанските камори (организации от криминални елементи, занимаващи се с убийства и бандитизъм). Мафията била под силното влияние на едрите земевладелци и лихвари. Нейната цел била да зашишчава интересите на своите членове чрез терористични действия. Мафията се ползвала с мъдчалнивата подкрепа на прави

телството. Тя не се подчинявала на закона и морала.

Историята на Мафията започва от древните времена, когато арабите, изгонени от норманите, създали малки въоръжени отряди за защита на Сицилия от нашествениците. През 1812 година останали без работа феодални войници образували тайна организация, която зашишчала интересите на своите членове — Мафията.

По време на борбата за обединение на Италия Мафията подкрепляла Гарибaldi срещу Неполитанското кралство. Тогавашното италианско правителство нарекло Мафията „партизански отряд“ и включило много от нейните ръководители в правителство то. Оттогава голям бой от престъпленията, които Мафията вършела, били прикривани и подкрепяни от нейните ръководители,

които били в правителството.

В началото на нашия век Мафията представлявала вече мощна организация със силно политическо и икономическо влияние. Благодарение на незаконната търговия, кражби, търгуване с наркотици, финансовите възможности на Мафията били неограничени. Така например, един от тогавашните ръководители на Мафията Дон Вито Кашио притежавал цяла флота от рибарски кораби, с които пренасял и продавал в Тунизия краденици от Сицилия, добити с тези кораби пристигнали в Америка и първите членове на италианската Мафия, които емигрирали нелегално, за да избегнат правосъдието или отмъщението то. Тук те образували тайната организация „Черна ръка“, пряко подчинена на сицилийската Мафия. Под контрола на Мафията били и всички търговци в Сицилия, които трябвало да плащат огромни данъци. Дори и просяците били контролирани от Мафията.

Успяла да проникне във всич-

ки по-важни държавни и полицейски органи. Мафията контролирала крупните търговски предприятия на Южна Италия. През 1947—1948 година Италианската християндемократическа партия сключила таен договор с Мафията за засилване на влиянието си и оказване на необходимия „помощ“ при провеждане на политически избори. С течение на времето в Мафията се образували две групи: Местна сицилийска мафия и „Нова мафия“, ръководена от американско-сицилийците. Поради преплитане на интересите (сицилийската Мафия се занимавала с търговия на плодове и зеленчуци в Южна Италия, а Новата мафия с търговия на наркотици и цигари) се стигна до прочутата битка за град Палермо.

Днес за италианското правителство въпросът за Мафията е един от най-сериозните проблеми, на който обаче не може да се намери никакво разрешение. Мафията тероризира и експлоатира Южна Италия и главно Сицилия. Италианското правителство

не отделя никакви средства за подобряване условията за живот на селяните в Южна Италия. Като че ли тази част на Италия не съществува и е забравена. Повечето от държавните служители, чиновници, полиция, учители, които се изпращат в Южна Италия, са корумпирани и подкупени. Вместо да търсят начини за борба срещу престъпленията, вършени от Мафията, те или се съблъжават с нея, или си затварят очите, когато се извършват някои кървави деяния. Това допринася за намаляване доверието към правителството, което не може да се справи с каквито и да било задачи. Възползвателки се от това положение, Мафията от своя страна засилва терора върху на селяните, за да го уплаши. И успява. Когато се извършва убийство, не може да се намери нито един свидетел. Хората се страхуват. Те предпочитат да уреждат лично сметките си. И когато в дадено семейство Мафията е извършила убийство или кражба, пострадалите не се обръщат към

полицията, а сами търсят да си отмъстят. Неведнъж са били от правени упреци към правителството за това състояние на нещата, обаче няма никакъв резултат. Неотдавна полицията и италианският буржоазен печат влигнали голям шум. Бе заловен шефът на Мафията Джено Росо. Оказа се, че той е на 75 години и полуслеп.

Сензационно събитие в Сицилия бе, че миналата година за първи път се състоя процес срещу младежи, свързани с Мафията. Родителите на Франка Биоло, момиче, изнасилено от член на Мафията, заведоха дело срещу него. Италия беше учудена. Но Мафията не закъсна да се намери. Понастоящем семейството на Франка Биоло е принудено да се крие някъде из Италия, под чуждо име, защото Мафията иска да им отмъсти.

Тези факти дават ясна представа за днешното положение. . .

Драгомир АЛЕКСАНДРОВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

Четвъртък — 22. II.

18.00 — Новини; 18.10 — „Семейство Брауните“; 19.00 — Тържествено събрание и концерт по случай 50-годишнината на Съветската армия; В пазарата: По света и у нас; 21.30 — Игрален филм: „Повест за истинския човек“; Накрая — Новини.

Петък — 23. II.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

Събота — 24. II.

17.30 — Новини; 17.40 — За средношколците: „Джоволт от 11-а клас“ — игрален филм; I серия; 19.00 — Огняри на наши зрители; 19.10 — Филмите на малкия екран; 19.30 — Културен живот; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — Интервю: „Зима“ — из цикъла „Годишни времена“ — предаване от Киев; 20.30 — По света и у нас; 20.50 — „На малкия остров“ — игрален филм; 22.20 — „Песча камера“; 22.50 — Новини.